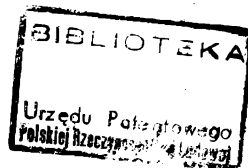

25 października 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

E 046 1/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12411.

N. V. Hollandsche Vaste Goederen Mij.
(Haga, Niderlandy).

Kl. 37 f t.

37 f 1/10

Stacja ratunkowa.

Zgłoszono 21 sierpnia 1928 r.

Udzielono 20 sierpnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 25 sierpnia 1927 r. (Niemcy).

Znane jest umieszczanie, w miejscach łatwo dostępnych dla publiczności, stacji ratunkowych, wykonanych w postaci skrytek, w których umieszcza się przyrządy i materiały niezbędne przy udzielaniu pierwszej pomocy w razie wypadków z ludźmi. W celu obniżenia kosztów powyższego urządzenia skojarzono stacje ratunkowe z budkami telefonicznymi. W ten sposób jednak zwiększa się znacznie powierzchnia, niezbędna do umieszczenia urządzenia, co jest wielce niedogodne przy znacznym ograniczeniu wolnej przestrzeni w dużych miastach.

Zgodnie z wynalazkiem niniejszym powyższa niedogodność zostaje usunięta w ten sposób, że stację ratunkową wyposaża się w podnośnik, za pomocą którego

przyrządy ratownicze mogą być umieszczane nad lub pod budką telefoniczną.

Ponieważ przyrządy ratownicze są używane względnie rzadko, przyrządy te mogą pozostawać prawie zawsze w ukryciu i nie przeszkadzają korzystaniu z budki telefonicznej. W razie zaś potrzeby przyrządy ratownicze mogą być doprowadzone do stanu użytkowego z bardzo małym nakładem pracy.

Na rysunku jest przedstawiony przykład stacji ratowniczej, zespolonej z budką telefoniczną, przy czym fig. 1 przedstawia stację w widoku z przodu w częściowym przekroju, a fig. 2 — stację z boku.

Stacja ratunkowa składa się z rusztowania 2, o przekroju czworokątnym, zaopatrzonego w poszycie, które jest osa-

dzzone w cokole 4, znajdującym się na powierzchni ulicy 6. Wewnątrz stacji mieści się budka telefoniczna 8, zaopatrzona w drzwi 10 oraz w sufit 12, utworzony z przeświecającej tkaniny lub mlecznego szkła, a przez który przenika światło, z odpowiedniego źródła, umieszczonego w górnej części wieży.

Pod poziomem ulicy wieża posiada próżną przestrzeń, do której może opuszczać się klatka 14 podnośnika. Klatka podnośnika jest zawieszona na linach lub łańcuchach 16, przerzuconych przez krążki prowadnicze 18, osadzone na wałku 20. Na przeciwległych końcach lin są zawieszone ciężary 22, przesuwające się w kierunku pionowym wzdłuż prowadnic 24. Powąta 26 podnośnika stanowi podłogę budki telefonicznej. Klatka podnośnika jest wyposażona w kółka toczne 25, które się toczą po szynach prowadniczych, przymocowanych do rusztowania wieży. W klatce przenośnika zostają umieszczone przyrządy ratownicze, np. przenośne,

składane nosze 28, oraz skrzynka 30 z opatrunkami. Napęd podnośnika uskutecznia się zapomocą rączki 32, umieszczonej na wewnętrznej ścianie budki telefonicznej tuż przy drzwiach i przykrytej szklaną tarczą 34. Zapomocą rączki 32 obraca się przekładnia zębata 36, sprzężona z przekładnią ślimakową 38, napędzającą wałek 20.

Zastrzeżenie patentowe.

Stacja ratunkowa z budką telefoniczną, znamienna tem, że posiada podnośnik, umożliwiający pomieszczenie sprzętu ratowniczego, przesuwany w górnej i dolnej części stacji i obsługiwany z budki telefonicznej.

N. V. Hollandsche Vaste
Goederen Mij.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

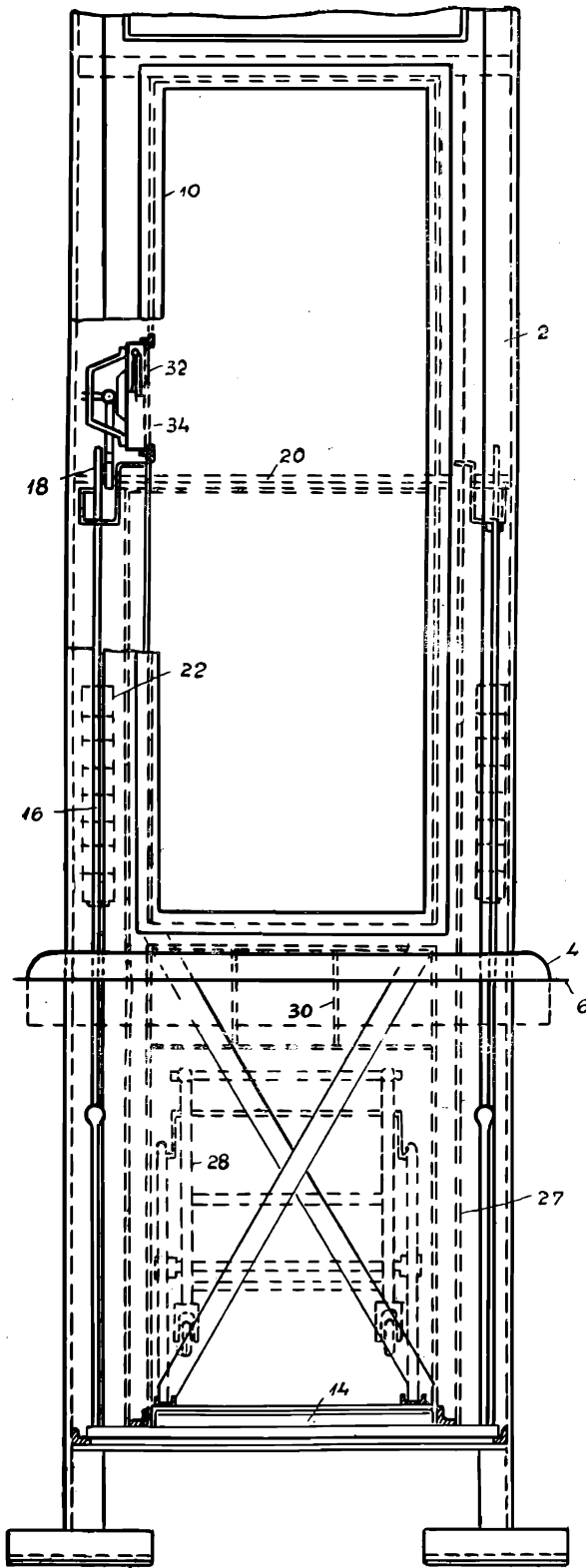

Fig. 2

